

ISTANDSÆTTELSE AF KLOAKKER I PRIVAT FÆLLESVEJ.

Gennemgang af privatvejslovens §§ 57-62 fsva vejafvandingsanlæg. Med hensyn til drift og vedligeholdelse af tekniske anlæg, der fører både vejvand og andet – vejen uvedkommende – spildevand, mener vi, at der er tale om et vejarbejde, hvis arbejde på et sådant anlæg hovedsageligt sker for at forbedre vejafvandingen.

Kommunen har i mail af 13. juli 2009 bedt Vejdirektoratet kommentere et brev, som formanden for Grundejerforeningen K har sendt til kommunen.

I brevet beder formanden for grundejerforeningen kommunen om at hjælpe grundejerforeningen med at løse en strid om fordeling af udgifterne til reovering af kloakker. Grundejerforeningen mener, at kommunens kendelse af 9. maj 1988 om fordeling af udgifter ikke længere er rimelig. På grund af uenighed med en grundejer, der ikke er medlem af grundejerforeningen, overvejer grundejerforeningen nu at bede kommunen om et vejsyn og en ny kendelse.

Vejdirektoratets udtalelse

Indledningsvis skal vi bemærke, at vi kun kan påtage os at besvare spørgsmål på grundlag af den lovgivning, vi administrerer, det vil sige vejlovgivningen¹ og her specielt privatvejsloven².

Vi kan således ikke udtale os om anden lovgivning, herunder forenings- og aftaleretlige spørgsmål.

Vi går i vores svar ud fra, at de tre vænger K 30-68 er private fællesveje i byzone og dermed administreret efter bestemmelserne i privatvejslovens afsnit III, jf. privatvejslovens § 13, stk. 1.

Istandsættelse og vedligeholdelse

Spørgsmålet om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje i byer og bymæssige områder er nærmere reguleret i privatvejslovens kap. 10, §§ 57-62.

Det er grundejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej i by eller bymæssigt område, der skal holde vejen i en god og forsvarlig stand under hensyn til færdslens art og omfang. Vejen skal forsynes med forsvarligt afløb, jf. privatvejslovens § 57, stk. 1.

¹ Vejloven, vejbidragsloven, privatvejsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven

² Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008

Kommunen bestemmer, i hvilket omfang og på hvilken måde private fællesveje med tilhørende afløb skal vedligeholdes. Kommunen kan til dette formål tillige bestemme, at vejen skal istandsættes, således at der sker en forbedring af den. Kommunen bestemmer, hvornår arbejdet skal være afsluttet, og om det skal udføres som et samlet arbejde, også i regnskabsmæssig henseende, under vejmyndighedens kontrol, *eller* om de enkelte grundejere skal udføre en nærmere angiven del af arbejdet, jf. lovens § 57, stk. 2.

Når et istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejde på en privat fællesvej i by eller bymæssigt område skal udføres som et samlet arbejde under kommunens kontrol, skal kommunen overholde procedurebestemmelserne i privatvejslovens § 59.

Kommunen fordeler udgifterne til sådanne samlede arbejder efter vejbidragslovens §§ 11-12 mellem ejerne af de ejendomme, der grænser op til vejen og har vejret til denne, jf. privatvejslovens § 62, stk.1.

Hvis andre end ejerne af de ejendomme, der grænser til vejen, efter tinglyste servitutter skal vedligeholde en privat fællesvej, kan kommunen forlange, at de, der har pligt hertil, lader et påbudt vedligeholdelses- eller istandsættelsesarbejde udføre eller afholder udgifterne herved, før reglerne i §§ 57, og 58, stk. 1, jf. § 59, anvendes. Det fremgår af privatvejslovens § 60.

Om udgiftsfordeling

Privatvejslovens bestemmelser om, at kommunen fordeler udgifterne, gælder således kun de konkrete arbejder, som kommunen kræver udført som et samlet arbejde under kommunes kontrol.

Bestemmelserne i privatvejslovens kap. 10 indeholder ikke hjemmel for kommunen til at fastlægge en udgiftsfordeling for fremtidige, ubestemte vedligeholdelses- og istandsættelsesarbejder.

Bestemmelserne i loven finder heller ikke anvendelse på fordeling af de udgifter, som de enkelte grundejere - eller en grundejerforening - har i forbindelse med den løbende vedligeholdelse, som udføres på grund af den almindelige pligt i lovens § 57, stk. 1.

Kommunens udgiftsfordeling i afgørelsen af 9. maj 1988 har således kun været bindende for det konkrete arbejde, som er beskrevet i afgørelsen. Men det forhindrer ikke, at udgiftsfordelingen derefter lægges til grund for en privat aftale om fordeling af udgifter.

Om vejsyn

Kun hvis vejen skal istandsættes eller vedligeholdes som et samlet arbejde under kommunens kontrol, skal kommunen følge én af de i lovens § 59 nævnte procedurer. Det betyder, at kommunen enten skal afholde vejsyn, jf. § 59, stk. 1, eller skal gennemføre af en skriftlig procedure, jf. § 59, stk. 2, inden den træffer sin endelige beslutning.

Hvilken af de nævnte procedurer, der skal gennemføres, afgør kommunen.

Bestemmelserne i privatvejslovens kap. 10 indeholder i øvrigt ingen pligt for kommunen til at afholde vejsyn i forbindelse med en privat fællesvejs vedligeholdelse.

Men hvis en grundejer gør gældende, at vejen, herunder vejafvandingen, ikke er i god og forsvarlig stand, skal kommunen som vejmyndighed tage stilling til spørgsmålet. Dette kan gøres ved en besigtigelse af vejen eller ved indkaldelse til et egentligt vejsyn.

Uanset fremgangsmåden skal kommunen være opmærksom på de almindelige forvaltningsretlige bestemmelser, navnlig undersøgelsespligten, notatpligten i offentlighedslovens³ § 6 i forbindelse med besigtigelser af vejen, og partshøringspligten i forvaltningslovens⁴ § 19 og retten til at afgive en udtalelse, inden afgørelsen træffes, forvaltningslovens § 21.

Andre ledningsarbejder

For så vidt angår ledningsarbejder, der tjener andre formål, så påhviler denne vedligeholdelse mv. ledningsejeren efter det såkaldte gæsteprincip, jf. privatvejslovens § 52. Et eksempel herpå er den almindelige nedbrydning af kloakrør, som ikke medfører, at vejen er i dårlig stand, men derimod miljøproblemer.

Vejlovgivningen fastlægger ikke den nøjagtige grænse for et vejafvandingsanlæg.

Det må bero på en konkret vurdering af formålet med de enkelte dele af anlægget eller formålet med de konkrete arbejder på anlægget.

Tekniske anlæg (installationer og rør i vejen), hvis formål udelukkende eller overvejende er at bortlede vejvand, må betragtes som vejudstyr og dermed som en del af vejafvandingen.

Med hensyn til drift og vedligeholdelse af tekniske anlæg, der fører både vejvand og andet - vejen uvedkommende - spildevand, mener vi, at der er tale om et vejarbejde, hvis arbejdet på et sådant anlæg hovedsageligt sker for at forbedre vejafvandingen. Det afgørende i så henseende må være et arbejdets formål, ikke om den pågældende ledning har størst kapacitet med hensyn til bortledning af vejvand eller bortledning af anden spildevand.

³ Lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen, med senere ændringer

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

